

2) Tilbagekaldelse af internationale køretilladelser givet for et længere tidsrum, (f. eks. helårstilladelser) og/eller udelukkelse fra at erhverve nye tilladelser (herunder turtilladelser) fremover.

De under 2) nævnte sanktioner kan ikke alene bringes i anvendelse overfor vognmandsvirksomheder, men i vidt omfang tillige overfor virksomheder, der udfører godskørsel for egen regning (firmakørsel), idet sådan kørsel til/gennem mange af de lande, der er omfattet af ordningen, kræver tilladelse i henhold til Danmarks bilaterale aftaler med de pågældende lande.

3) Tilbagekaldelse af nationale tilladelser i henhold til godstransportloven.

Denne sanktion kan for så vidt angår godstransporter kun anvendes over for virksomheder, der udfører godskørsel for fremmed regning (vognmandskørsel) – derimod ikke virksomheder, der udelukkende udfører firmakørsel, idet der hertil ikke kræves tilladelse i henhold til godstransportloven.

Lovforslaget skønnes kun at få begrænsede økonomiske konsekvenser. Det får ingen personale-mæssige konsekvenser.

Specielle bemærkninger

Ad § 5a

Efter bestemmelsen påhviler det økonomiske ansvar for og pligten til at stille sikkerhed for dækning af udgifter af den i bestemmelsen omhandlede art, der kan opstå under kørslen, den registrerede ejer (bruger) af motorkøretøjet. Efter godstransportloven skal – hvad enten kørslen udføres for egen regning (som firmakørsel) eller for fremmed regning (som vognmandskørsel) motorkøretøjet som hovedregel tilhøre den, der står for transportens udførelse – ved vognmandskørsel tilladelsesindehaveren. Det vil sige han skal være registreret som ejer. Imidlertid anerkender godstransportloven, at den, der alene er registreret som bruger af køretøjet, kan ligestilles med køretøjets ejer, såfremt brugsretten hidrører fra et normalt leasingforhold – det vil sige at leasing er et normalt led i lessors erhverv. For også at være dækket ind i en sådan leasingsituation, er forpligtelserne i denne lov knyttet til den registrerede ejer (bruger).

Godstransportloven omfatter alene godskørsel med motorkøretøjer over 6 tons totalvægt. Efter de bestemmelser, der gælder for international godskørsel ad vej inden for EF er kørsel med mindre køretøjer liberaliseret, og det samme gælder også

mange af de tosidige aftaler, som Danmark har indgået med de europæiske lande. Da der imidlertid foregår en del internationale godstransporter med mindre lastvogne, og behovet for regler af den art, som dette lovforslag indeholder, må være det samme uanset køretøjets størrelse, omfatter lovforslaget al lastbilkørsel således, at alene motorkøretøjer under 3 tons totalvægt (varevogne) er undtaget. Benyttelsen af varevogne til international godstransport må i praksis anses for meget begrænset, hvortil kommer at sådanne vogne i vidt omfang bruges til privat persontransport.

De personer, der er dækket ind under den registrerede ejers (brugers) ansvar, er for det første føreren af køretøjet. Ved anvendelsen af begrebet »fører af motorkøretøjet« er det hensigten at understrege, at den ordning, som lovforslaget bygger på, også skal omfatte de selvkørende vognmænd, hvilket må anses for nødvendigt bl. a. for at undgå, at ordningen skaber uensartede konkurrencevilkår blandt de forskellige vognmandsvirksomheder.

Ansvarret omfatter ikke alene føreren, herunder en eventuel »hjelpechauffør«, men også andre personer, der detager i og medvirker ved transportens gennemførelse. Forudsætningen herfor er dog, at de pågældende personer er tilknyttet den registrerede ejers (brugers) virksomhed, f. eks. ved et ansættelsesforhold, og på hans vegne og efter hans anmodning deltager i og medvirker ved transportens gennemførelse. Hvis transportkunden sender en hos ham ansat person med for, at denne kan medvirke til transportens gennemførelse, er denne person således ikke dækket af ansvarret.

Hvis den medfølgende person nok er ansat hos den registrerede ejer (bruger), men denne ikke har anmodet ham om at deltage i transporten, idet dette sker efter eget ønske, f. eks. for at feriere, er en sådan person heller ikke omfattet af ansvarret.

Under udgifter i forbindelse med sygdom falder:

udgifter til lægehjælp, herunder hospitalsophold og lægeordineret medicin,

udgifter til lægeordineret hjemtransport, og

udgifter til hjemtransport ved den sikredes død.

Hvis sygdommen er selvforskyldt, f. eks. hvis den pågældende kommer til skade i spirituspåvirket tilstand eller i kådhed har udsat sig for en unødvendig stor risiko, bortfalder ansvarret.

Om ansvarets bortfald i det omfang, disse udgifter dækkes af den offentlige sygesikring eller i henhold til internationale aftaler, henvises til de almindelige bemærkninger.